

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפלי שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד חייטס

with different size holes. Similarly, there are utensils which can be used as they are, or with one added attachment. Ideally, one should *toivel* the *keili* with all its various assembly parts, i.e. attach each attachment separately and *toivel* the *keili* with each attachment (**Tevilas Keilim perek 10:7**).

Utensil With a Pump. When *toiveling* a utensil with a pump, while the utensil is under water, he should open and close the pump so the water reaches inside every part of the utensil.

Shabbos. It is prohibited to *toivel* a *keili* on *Shabbos*. The reason is because since the *tevilah* now permits the utensil to be used, it is considered a form of repair. This is a rabbinic extension of "מכה בפטיש". Such a utensil is not *muktzeh*, however, since there is a way to use it without *tevilah*. This can be done by giving it to a gentile as a gift, and then borrowing it back from him temporarily. This transaction is accomplished by the gentile lifting up and taking possession of the utensil. After *Shabbos*, one should ask the gentile to return the utensil, and then *toivel* it properly to enable it to be used. (**Based on Mishna Berura 323:30, Biur Halacha there, Mishna Berura 35**)

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (81). Tevilas Keilim: Continued
Difference Between Tevilas Keilim and Kashering Keilim. There is an important difference between *toiveling keilim* and *kashering keilim*. When one *kashers* a utensil to remove the *treif* taste through *kashering* in bubbling hot water, he can *kasher* one half of the *keili* and then *kasher* the other half separately. This is often done when the *keili* needing *kashering* is big or has a long handle. However, by *tevilas keilim*, the whole entire *keili* must be immersed and under the *mikvah* water all at one time.
Utensil with Detachable Parts. If one buys a *keili* which is not assembled, ideally he should assemble the *keili* until its ready for use, and only then *toivel* it. However, if he *toiveled* the whole *keili*, part by part, while it was fully disassembled, the *tevilah* is valid (**Shut Har Tzvi Y'D 108, Minchas Yitzchok 3:77**). If one *toiveled* it part by part, he does not have to *toivel* the parts made of material that are exempt, such as wood.
Utensils With ALTERNATIVE Detachable Parts. Sometimes a utensil has different attachable parts. Such as, different grinding attachments for coarse and thin. Or, different screens

בין תריחיים – תבלין מדרג היומו – גיטען לך:

The *Mishnah* says that an אלמנה may not collect her כתובה from כתובה without swearing first that no part of it was prepaid to her by her deceased husband. The *Mishnah* recounts that in later years the רבנן were מתקן that an אלמנה should not make a שבעה and because of this תקנה widows were prevented from collecting their כתובה. Later, התקין ר"ג הקו, that instead of swearing, the widow should make a דבר and say, "If I was ever prepaid on my *Kesubah*, I should be אסור to eat ..." **Rashi** explains that the תריחיים were permitted to pick even a קשה as the subject of her רעה. This way אלמנות were able to collect their *kesubos* again, without having to make a שבעה.

The *Gemara* brings, that the reason the רבנן abolished widows from swearing was because of the following story: Once, during a year of famine, a man gave a golden *dinar* to a widow to safeguard and she hid it in a jug full of flour. Forgetting that she hid the coin in the flour, she baked bread with the *dinar* in the flour and gave the bread to a עני. When the man returned, she couldn't locate the *dinar* and said to him, "May one of my children die, if I had any benefit from your *dinar*." [עייני תוס' ר"ד]. It was reported that soon after, one of her children died. They said, if this is the punishment for one מורה who swears truthfully, and one who swears falsely. The *Gemara* is that since אלמנות take care of the children, this שבעה for watching the children. This שבעה even if they think is אמת, could lead to dire consequences as in our story, so they were מתקן to avoid swearing and to make a נדר instead.

The [דברי חזקוני] explains that we see the severity of swearing in vain using the 'שם ה' from a ק"ו in using one's own name [רמי בנ] in swearing. This is how he translates the *pasuk*, "לא, אשר ישא את שמו לשוא" - derived from a ק"ו of one who is punished [לא ינקח] when swearing just using his own name, "אשר ישא את שמו לשוא".

The *Gemara* discusses not swearing even באמת and quotes the רמב"ם who says [סה"מ עש"ז] that one who is הייבא to do so with the 'שם ה' is a מצוה. He also quotes the רמב"ם who says [ה'א] that one who swears falsely, it is a מצוה to do so with the 'שם ה' as this is a שרע, and explains that maybe as just like it is a שרע when necessary and considered a קידוש ה' showing our fear of making a false שבועה and refraining from swearing completely is a bigger קידוש ה'! In today's times when necessary to be in ערכאות, due to the above concerns, it has become an accepted practice and is permitted by the courts, that when prompted to swear "To Tell the Whole truth" the עולם uses the term "Affirm" instead of swear.

הוא היה אומר

Chacham Rabbeinu Chayim Yosef Dovid Azulai zt"l (Chida) would say: Korach came with a complaint. If the *Melucha* and *Kehuna* went to the children of Amram, who was the *bechor* of *Kehas*, then the *Nesius* should go to the next son Yitzhar in the order of age. For that, the *Torah* says the '*son of Kehas*' who was not the oldest since Gershon was older, to tell us that it has nothing to do with age. Furthermore, the *Torah* says the '*son of Levi*' who also was not the oldest, again to show that it's all destined by *Hashem* and not just who is older."

A Wise Man would say: "Whenever I feel the need to exercise, I lie down until it goes away."
We ARE such a beautiful nation !
.....of course Sign this השכינה too!!!
855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org
תורה צויתנו וצדקה יקרהו חסד יחדיו
Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

Torah Tavlin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ווענו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition פרק ד' דאבות

שבת קודש פרשת קרח – ה' תמוז תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Korach - June 24, 2023

פלג המנחה עש"ק - 6:58 | הדלקת נרות שבת - 8:15 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:36 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:12 | סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:27 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:33 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:23 | צאה"כ / לרבינו דם - 9:45

טיב התבלין

מאת הגאון רבי גמליאל הכהן רביעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיר הקודש

ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו... (וי-כה) - הצורך תמים פעולו לל נורא שנינו במקרא שלפנינו, שכל המתרעם על מידותיו של הקב"ה מביא עצמו לידי מיתה ר"ל, כי רק אם תְּכַל תלונתם מעלי אז ולא ימותו, אבל אם יכשלו ויתרעמו על השי"ת, אז עלולה המיתה להשיגם ח"ו. וכתשובתו של הגאון רבי שמעון שדולסוב זצ"ל, שהיה מתלמידי החתם סופר זצ"ל, שכידוע זכה לשיבה טובה. ופעם שאלוהו, במה הארכת ימים? והשיב: בדרך כלל, יש לו לאדם הרבה קושיות כלפי מעלה, למה לא חולך לי טובי ולמה לי אין פרנסה ולוחתי? יש! ולמה לי אין נחת מהילדים כמו שיש לפלוני? וכי וכו'. עד שהקב"ה אומר לו: ראה, כאן בעולם הזה אין אפשרות ליישב את הדברים, ומאחד והנך חפץ מאוד להביך את דרכי שמים, עלה אלי השמימה,ואז תביך שהכל נעשה בצדק וביושר, כי 'הצורך תמים פעלו, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא'. כל זה, הפטיר רבי שמעון ואמר, הוא כשהאדם אכן אינו מתרצה בהנהגת בוראו, וחפץ הוא להבינו, אבל אני לא הקשיתי מעולם קושיות על הנהגת הבורא. לכן הוא השאיר אותי פה...

ובמה יִזְכֶּה האדם את ארחו שלא יכשל בכגון דא? לואת ציוה ה' בשעתו להשיב את מטה אהרן לפני העדות, ויהיה זה לזכרון לכל העם שכל גזירותיו של הקב"ה מחושבים היטב, וכל הנעשה בעולם יש לזה סיבה נכונה. ורק כך צריך להיעשות - כי כל עוד שלא ציוה הבורא ויריח הוא על הנחת המטת לפני העדות, היה מקום לומר של בוד הקב"ה באהרן דוקא, ולא ציוה ה' כי אם למנות כהן גדול וכהנים אשר ישרתו לפניו, וזו הביאם לידי טעות לחשוב שמשא מדעתו קידם את אחיו, ומה שהקב"ה הסכים עמו.

ועוד יִזְכֶּה האדם את ארחו שלא יכשל בכגון דא? לואת ציוה ה' בשעתו להשיב את מטה אהרן לפני העדות, ויהיה זה לזכרון לכל העם שכל גזירותיו של הקב"ה מחושבים היטב, וכל הנעשה בעולם יש לזה סיבה נכונה. ורק כך צריך להיעשות - כי כל עוד שלא ציוה הבורא ויריח הוא על הנחת המטת לפני העדות, היה מקום לומר של בוד הקב"ה באהרן דוקא, ולא ציוה ה' כי אם למנות כהן גדול וכהנים אשר ישרתו לפניו, וזו הביאם לידי טעות לחשוב שמשא מדעתו קידם את אחיו, ומה שהקב"ה הסכים עמו.

עדותיך אתבונן

לפנינו מאת הרב אברהם יוסף שמואל אלטר שליט"א, נשכח שיהא אברהם

ויקה קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן... (מ-א) - האופן להתרחק ממחלוקת
ידוע מה שאמרו חז"ל (אבות פרק ה', משנה י"ז): "כל המחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים? זו מחלוקת הלל ושמואל; ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו", ע"כ. דרי שמחלוקת של קרח היה הדוגמא של המחלוקת שהיא שלא לשם שמים.

ונראה שיש לבאר עיקר הסיבה מדוע קורח נפל למח' גדולה כזו. הנה נקדים דברי הגמ' בפסחים (קט"ז, א): "אמר רבי חמא בר חנינא: שלש מטמוניות הטמין יוסף במצרים. אחת נתגלה לקרח, ואחת נתגלה לאנטונינוס בן אסירוס, ואחת נגוה לצדיקים לעתיד לבא. עשר שמור לבעליו לרעתו, אמר רבי שמעון בן לקיש: זו עשרו של קרח, (שנאמר) ואת כל היקום אשר ברגליהם, אמר רבי אלעזר: זה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו", ע"כ. ועי' בפ' רשב"ם (בד"ה) זה עשרו של קרח) חז"ל, "שעל ידי רוב ממונו נתגאה ונטרד מן העולם", עכ"ל. דרי קורח היה עשיר גדול, וזהו הסיבה מדוע היה לו מדרות רעות ויריח בעל גאוה, ונתקנא בגדולה ומדרות רעות אלו הן משרש חוסר אמונה ובטחון בהשי"ת. דמי שבאמת מאמין באמונה שלימה בהשי"ת, מאמין שכל מה שנגד

כי לא דקדק הקב"ה מי ומי ישרת לפניו, והכל רצויים ומוכשרים לכך. ולכן התלוננו על כך שבודד לגדל את שבטו ואת קרוביו, ואינו תר לתת את המשימה להמעולה וההגון ביותר ולכבדו בכך בשם כל העם כולו.
וכדי לבטל טענה זו הורה הקב"ה להכניס לפניו י"ב מטות, לגלות לפניהם שהכל מדוקדק לפניו, ובאהרן דוקא בחר ה' ולא באחד זולתו. ורצה הקב"ה שמוה ילמדו בני ישראל על הכלל כולו שכל הנעשה בעולם הוא בגזירתו יתברך ובהשגחתו, והכל תלוי בטעם ובהגיון, ושוב אין מקום להתלונן, כי אם לקבל את גזירותיו ולהאמין שכל הנעשה הוא טובת הכלל והפרט.

וזוהי אכן העבודה המוטלת על כל אחד מ ישראל, שבכל המצבים ביין שדבר ה' מלווהו, וכל הנעשה עמו הוא בהשגחה העליונה, כי יודע ה' מהו הטוב האמיתי עבורו, והיא ידיעה הנעלמת מעינינו בהשירות של האדם, וגם אם צרות יסובבוהו ואינו מבין האין יוסבב השי"ת את טובתו על ידם יקבל עליו גזירת שמים באהבה, מתוך אמונה שמדרך הטוב להטיב ואת טובתו הוא דורש. ואם עיני שכל לך אל תסתפק ב'קבלת היסורים בדומיה, ולא תהיה מבין אלו שהצער תופס אצלם מקום רק שהם מלמדים סגנוניא כלפי שמיא שלטובה הוא מתכווין, אלא הדבק באמונה זו עד שתבוא לידי שמחה, כי אם מן השמים מצמיחים את ישועתך למה תהא עצב? ואכן כך חרו לנו חז"ל (ברכות נד.): "חייב האדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה, ומפרש שם בגמרא שהכוונה היא לברך ולהודות על כך שמתוך ספקו, ואת כי כאמור מחובתו של האדם להאמין שיש בכל צרה הטמון של טוב ועל אף שבשעת מעשה אינו מכיר באותה טובה המסתתרת ביגונו, מוטל עליו להאמין כי הקב"ה הוא טוב ומטיב, ובהכרח שהטובה הגנוז באותה רעה היא כפולה ומכופלת וע"כ יתאדו באמונה ושמוח ויודה על צערו מתוך דברה כי טובה היא לו.

שיגיע אליו, לא יוכל שום אדם בעולם ליטלו ממנו, אפילו פחות משהו פרוטה; וכבר אמרו חז"ל (יומא לה, ב): "אין אדם נוגע במה שמוכן להבירו אפילו כמלא נימא". וכל מה שיש להבירו, זה בהשגחת השי"ת המנהיג את כל העולם כולו, ואין לשום אדם כח לשנות מה שגזר השי"ת. ואם אינו מכיר ומאמת דבר זה אצלו, זה שורש השרשים של מדרת הקנאה. אבל אם יאמין באמונה שלימה בהשי"ת, א"א לקנא במה שיש להבירו, וע"כ, כיון שקרח היה עשיר גדול, ולא היה צריך לביטוח בה', שהיה לו עשירות גדולה, וע"כ עשירו מחסורי אמונה בהשי"ת, וע"כ משום הכי, היה לו טענה שיזכה לכהונה, והגדולה. דמי שמאמין בהשי"ת באמונה שלימה, יודע שכל מה שאין לו, אינו משום שאחד נטלו ממנו. רק דרוה גזירת השי"ת, שהוא ית' לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, ואין לשום אדם, שום כח לפעול שום פעולה בלי גזירת השי"ת.

וזוהי האופן שהאדם יתחוק עצמו שלא לנפול לידי מחלוקת. שכל מחלוקת האדם 'חושב', שריוויה איזה דבר ע"י אותו מחלוקת, או ממונות, או כבוד, וכדומה. אבל אם הוא מאמין באמונה שלמה: "שהבורא יתברך שמו הוא הבורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ויעשה ויעשה לכל המעשים", ואין שום כח לבן אדם להפסידו אפילו גזירות גדולה, וא"כ אין שום תכלית במחלוקת, שאם גזר השי"ת שישא אותו דבר יבא לו בכל וכל באמונה שלימה בהשי"ת, ואם לא יגזור א"כ יזיח ע"י המחלוקת.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.clickstonsforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunim and Crushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכם עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל ... (טו-טז)

During the mid 19th century, one of the chief antagonists to the hideous practice whereby rich Jews would shield their children from Polish or Russian military service by offering the authorities the children of poor families, was the famed chief rabbi of Bialystok, **R' Yom Tov Lipman Heilprin ז"ל**, author of **Oneg Yom Tov**. He fought tooth and nail against noblemen, communal leaders, was accused of disloyalty to the government, and was even imprisoned on occasion for his efforts.

His constituents knew their *Rav* as a lofty individual, a *Tzaddik* and *Talmid Chacham*, who always looked out for their welfare. He was even known to perform an occasional miracle. One of the well-known personalities in Bialystok was a man known as Reb Alter the Badchan. As his name suggested, he was a performer, an entertainer, who enthralled audiences at Jewish *simchos*. Reb Alter would act as a master of ceremonies, comedian, and various other functions and he would generate energy for a wedding party before and after the *chupah*. He would speak and sing, weaving in references to the *Gemara* and *Tanach*, offering a humorous commentary on contemporary life and quite often doing impressions of *Rebbes* and *Rabbanim*. For his efforts, he would receive compensation and tips, but Reb Alter certainly did not become rich from being a *badchan*.

In order to supplement his income, Reb Alter would frequent the nearby sand dunes, where the business of sand mining took place. Sand is used extensively in building, glass-making, road construction and electronic equipment, with sand and gravel being some of the most extracted resources in the world. Reb Alter would climb these dunes and fill up sacks of sand which he would then peddle to local businesses who needed them. This, too, didn't make a lot of money but Reb Alter, always cheerful and happy, would trudge to the sand dunes day after day, and do what he must to feed his family.

One morning, as Reb Alter was heading to the dunes, he heard his name being called from a window. R' Yom Tov Lipman, the *Rav* of Bialystok, was peeking his head out of his study window, asking Reb Alter to come inside for a moment. He walked into the *Rav's* study and R' Yom Tov Lipman beckoned him to take a seat. The *Rav* had his nose buried in a *sefer*, so Reb Alter sat patiently, waiting for him to acknowledge his presence and tell him what he needed. R' Yom Tov Lipman, however, continued learning as if no one was waiting for him and he did not even lift his head for a solid fifteen minutes.

Reb Alter was patient, but after a while, even he began to squirm a bit. He looked at the clock on the Rabbi's wall and realized that every minute he continued sitting there idly in the study, was a minute he was losing out on business. He cleared his throat to gain the rabbi's attention but to no avail. Finally, he said reverently, "Did the *Rav* ask me here for a specific reason? Is there something I can do for him?" The *Rav* looked up briefly, noticed Reb Alter, and motioned him to sit back.

The *badchan* continued to wait, although he was rapidly losing patience. Why had the *Rav* asked him to come to his study if he was just going to continue learning from his *seforim* and ignore him totally? Reb Alter was good-hearted and refused to think ill of the *Rav*, but after another fifteen minutes, he could no longer hold himself back. He inquired if R' Yom Tov Lipman still needed him to wait there for any reason, and in response, the *Rav* again pointed to the chair and bade him to sit.

Another fifteen minutes elapsed in this manner and just before Reb Alter was about to explode, R' Yom Tov Lipman suddenly stood up and smiled. "Reb Alter, thank you for coming in. You can go now. Have a wonderful day."

Without a second glance, Reb Alter hurried out of the *Rav's* home and ran all the way to the sand dunes. When he got there, he saw a huge commotion taking place. It seems that just a few minutes ago, a tremor in the area caused a landslide, with one of the tallest dunes completely collapsing on itself, burying a handful of workers who were collecting sand. Emergency personnel were hauling away injured and dead bodies, and Reb Alter stood there in shock, realizing now why the great *Oneg Yom Tov* had asked him to sit still in his study for forty-five minutes. **R' Moshe Shmuel Shapiro ז"ל**, a descendent of the *Oneg Yom Tov*, recounted this story and said that in his youth, he met Reb Alter, who corroborated every single detail.

הנה שמעתי בקרבם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עליהם מלך ... (שמי"א א' יב-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTARAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

Chazal say that *Shmuel HaNavi* was a descendent of the wicked Korach, and devoted his life to correcting his ancestor Korach's rebellious actions in contesting the leadership of *Moshe Rabbeinu*, by always making sure to present the correct *Torah* perspective in everything. But what indeed was Korach's "error" that had the potential to be corrected? After all, he organized a rebellion against *Moshe Rabbeinu* - surely, there could be no justification for that!

R' Nosson Scherman שליטא quotes *Chazal* who say that Korach's main argument against *Moshe Rabbeinu* was that there was in fact no need for Moshe to lead. He argued that since the entire nation had stood at *Har Sinai*, there was no need to have a king-like authority figure. Rather, he felt that

the people would be better served as a "self-governing nation." However, the *Torah's* view is that without a king there would be anarchy, and, more importantly, a proper Jewish king inspires the nation and doesn't lord over them. The king in the *Torah's* world is not an absolute dictator or monarch, he is bound by *Torah* laws.

Thus, as Korach's descendent, it was indeed befitting that *Shmuel HaNavi* be the person who clarifies for all time the true position of a Jewish king - explaining how Korach's argument is invalid. The ideal system of Jewish government has a king at its head, but a benevolent and righteous king who knows that his place is to abide by the dictates of the *Torah* as transmitted by the *Sanhedrin*.

ואת עשו קדו לכם מדתות קרה וכל עדתו. ותנו בכם אש ושימו עליהן קטרת לפני ה' מחר ... (טז-יז)

לעמלי נשמתו אבינו מורינו רבינו הרב חיים יוסף בן ר' ישראל אברהם קויפמאן זצ"ל

מחשבת הל"ב

There is an unusual **Ramban** on this *parsha*. He comments that **Targum Onkelos** on the word קטרת is inconsistent with the typical translation. The *Targum* usually writes, בוסמיה or קטרת בוסמן. Here, though, the *Targum* deviates and just says קטרת omitting the rest. (Now if you look at our version of the *Targum* you won't see the discrepancy because he in fact does say בוסמן. But seemingly, the Ramban had a different version.) The Ramban goes on to explain that perhaps this wasn't the regular קטרת with all its normal ingredients (since it was not being used for the *avoda* in the *Mishkan*).

Maybe we can offer another *machshava* here. As is well known, the קטרת contained the famous חלבנה, a foul smelling incense. *Chazal* explain that this refers to the *Reshaim*, the sinful people. Yet, they are included with all the fragrant spices. יבא אלו ויכפרו על אלו, as they too aren't excluded. קטרת also connotes good deeds (see **Rashi** on *Hagar/Ketura*).

Korach enacted a rebellion of sorts, the opposite of the phrase, מעשיו נאה כקטרת. Thus, when Moshe chose קטרת as the vehicle with which to punish Korach, he couldn't use the regular recipe that included the חלבנה. Why? Because that קטרת would defend the wicked ones as does the חלבנה. Later on in the *parsha* when Aharon uses the קטרת to stop a *mageifa*, it's possible that he used the regular קטרת which innately had the ability to protect. Similarly in the *parsha*, Moshe commanded each *shevet* to place a *mateh*, a staff, inside the *Mishkan* and Aharon's staff was among the others. Why? It's possible that Moshe was showing Aharon's strength. Showing why *davka* he was chosen to be the *Kohen Gadol*. It was because of this trait of being *b'soch* - together with everyone. It is important now, as the *chodesh* of *Tamuz* commences, for us to be *mechazek* the *inyan* of *achdus* - the impetus for the *Geula* we are all yearning for *binheira b'yameinu, Amen!*

משל למת הדבר דומה

ויקה קרה בן יצהר בן קהת בן לוי ... (טז-א)

משל There was once an institution for the mentally disabled which was renowned for it's unique style of management. It contained three management groups, each corresponding to a different level of disability. They were good but how they managed to figure out each individual's degree of impairment was something that baffled many experts.

One day a young journalist decided to do some research. After digging into it a little, he concluded that there was someone in the management who served as the brains behind the operation. He secured a meeting with the man, hoping to be able to discuss the special techniques he employed.

The meeting was off to a good start so the journalist decided to broach the topic. To his surprise, not only did the man not try to avert the topic, but he even offered to explain: "We fill up a bath with water and give the individual a cup, a

spoon and a fork. Then the disabled man is tasked with getting the water out of the tub."

"Aha," said the journalist, "so I guess the one who uses the cup is placed in the highest level."

"No, actually," came the reply, "the smartest ones just pull the plug out of the tub!"

נמשל: Korach was a highly intelligent man, as **Rashi** states. He was a Torah scholar and highly respected. If so, how did he fall into this mess? The *Medrash* answers that Korach's "eyes" tricked him. He saw that there was greatness in himself and he let himself become blindly drawn into the spat. When we review this story each year during *Parshas Korach*, we must contemplate and understand: how many of us are guilty of overlooking some basic intellect because of an ulterior motive? How many people "empty the tub with a spoon rather than just pull the plug," because they didn't think the situation properly through?

ולא יהיה בקרה ובעדתו כאשר דבר ה' ביד משה לו ... (יז-ה)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

When we talk about the dispute of Korach and Moshe, it is called the dispute of Korach and his assembly. There was no dispute between Korach and his own men? Why do we not mention Moshe as the opponent to Korach? The answer is because Moshe really was not involved. He stayed away from *machlokes* and strife, and therefore the *Torah* tells us "*Lo Yehiye K'Korach V'kadaso*." Don't be like Korach and his cohorts. They are the ones who started and continued this horrible fight, and therefore they were punished. In fact, we should learn from this story another great lesson. "*Yehiye K'Moshe*" - we should all act like *Moshe Rabbeinu*. After all, he is our *Rebbe*. And from Moshe we can learn how to handle a *machlokes*. In fact, a wise person once said, the best way to win a fight is to avoid one. Just getting involved and answering back to an angry person who is starting up is looking for trouble. Yelling back at someone who is angry is like putting a log on a fire. It is only going to make things worse. So, the best thing to do when someone is upset and lashes out at you is to remain silent and try to walk away.

Many people, after answering a nasty remark, justify their innocence by saying, "But he started. It is not my fault. If he would not have said that nasty, sarcastic, hurtful remark, I would never have answered this way. It is not my problem." How wrong is this logic? In fact, *Chazal* teach us, "*Ain machzikin b'machlokes*." One should not strengthen a fight. It doesn't say we should not start a fight, but rather we should not uphold one. Do not keep it going. If someone starts up and you answer back, you are continuing the argument. This is forbidden. This is why *Moshe Rabbeinu* is not even mentioned when we talk about the *machlokes* of Korach and his assembly. It takes two to fight and Moshe was not interested in being the second party.

It is difficult but we must do everything in our power to live in peace with others. It takes strength, determination and hard work to get along with people. But if we do ours, *Hashem* will surely bless us with the greatest blessing in life which is *shalom*.